

Pre mňa to všetko bolo ako prekvapenie jedného „krásneho dňa“. Vtedy, v prvej triede lýcea, keď som mal pätnásť rokov, mi učiteľka prečítala a vysvetlila prvú stranu evanjelia svätého Jána. „Božie Slovo, to, z čoho všetko pozostáva, sa stalo telom,“ povedala. To znamená, že „krása sa stala telom, dobrota sa stala telom, spravodlivosť sa stala telom, láska, život a pravda sa stali telom. Bytie nejestvuje v platónskom svete ideálnych štruktúr – v hyperuranione – ale stalo sa telom, je jedným z nás.“ Tak, a to je všetko. Odvtedy, od mojej ranej mladosti bol môj život týmto doslova preniknutý. Bola to spomienka, ktorá nástojčivo pôsobila na moje myslenie a zároveň podnet k tomu, aby som prehodnotil vnímanie každodennej všednosti, banálnosti. Od tej chvíle už žiadny okamih nebol pre mňa banálny. A keď sa udeje takýto „krásny deň“ a človek zrazu zazrie čosi nádherné, nemôže o tom nepovedať blízkemu priateľovi, nemôže nezvolať: „Pozrite sa tam!“ A tak sa to stalo.

Luigi Giussani

Od mladosti, už ako pätnásťročný chlapec, bol ohromený objavom Kristovho tajomstva. Intuitívne vytušil, nielen rozumom, ale aj srdcom, že Kristus je zjednocujúcim stredom celej skutočnosti, odpoveďou na všetky ľudské otázky, naplnením každej túžby po šťastí, dobre, láske a večnosti, ktorá je prítomná v ľudskom srdci. Úžas a príťažlivosť tohto prvého stretnutia s Kristom ho nikdy neopustili. Ako povedal vtedajší kardinál Ratzinger na jeho pohrebe: „Don Giussani bol svojím životom a svojím srdcom vždy zahľadený na Krista. Takto pochopil, že kresťanstvo nie je intelektuálny systém, balík dogiem, moralizmus, ale že kresťanstvo je stretnutie, príbeh lásky, udalosť“. V tom spočíva jeho charizma. Don Giussani priťahoval, presviedčal, obracal srdcia, pretože odovzdával druhým to, čo nosil v sebe odvtedy, čo zažil svoju základnú skúsenosť. Odovzdával im vášeň pre človeka a vášeň pre Krista, ktoré sú naplnením a završením človeka.

Pápež František